

30. aprillil 1949 ilmus „Tallinna Polütehniku“ esimene number

Meie ajalehe juubeliks

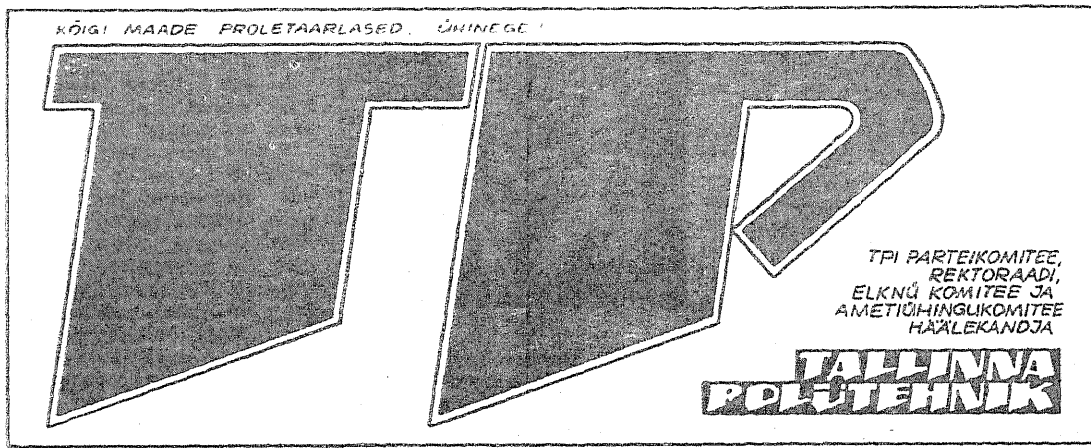
Ajaleht väljendab kollektiivi mõtteid, soove, eesmärke, korraldameid ja ka ebaõnnestumisi. Ta on kollektiivi nägu ja südameünnistus. Nende ülesannete täitmiseni ei jõuta mitte alati esimesest numbrist alates, kulub aega otsinguteks ja enese leidmiseks. «Tallinna Polütehniku» kakskümmend viis tegevusaastat on olnud täis otsinguid. Me kohtame selles ajas õnnestumisi, mis viitavad juba saabunud täiseale, kuid samuti on olnud lapseale omaiseid vääratusi.

Praegu, teise veerandsajandi künnisel on meil kõigil põhjust oodata, et meie instituudi ajaleht on saavutatud kogemuste najal suuteline täitma ülesandeid, mida kollektiiv temalt ootab. Meie instituudi peamine ülesanne on sügavate erialaste teadmistega kommunistide kasvatamine. Selle eesmärgi saavutamise eeldab õppetöö oskuslikku sidumist ideoloogilise kasvatustöö, teadusliku uurimise ja ühiskondliku tegevusega. Meie kollektiivil on palju häid kogemusi, mis vajavad tutvustamist ja propageerimist. Kuid samaaegselt on ka lahendamata või puudulikult lahendatud probleeme, kus lai arvamustevahetus võib aidata leida uusi teid.

«Tallinna Polütehnik» on noor te ajaleht, kus peavad leidma kajastamist noori huvitavaid ja erutavaid küsimused, ta peab aitama üliõpilasel leida oma õiget kohta elus. Samaaegselt on «Tallinna Polütehnik» meie kodumaa kõrgemate koolide ajalehtede suure perekonna üks liige. Side ja koostöö teiste kõrgemate õppeasutustega aitab rikastada ajalehte sisu, süvendada sõprust teiste õppeasutustega.

Ajalehe kullafondiks on tema kaastööliste ja kirjasatjate pere. Selle pere mõttekerksusest ja sisemisest põlemisest sõltub ajalehe edu. Kaastööliste otsimine, nende suunamine ja õpetamine on ajalehe toimetuse suur ja vastutusrikas ülesanne. «Tallinna Polütehniku» kahekümne viienda aastapäeva puhul täname kõiki endisi ja praegusi kaastöötajaid ja tegelikke ajalehetegijaid. Olgu järgnevad aastakümned «Tallinna Polütehnikule» viljakad, jätkuvalt alati häid mõtteid kaasaitamiseks meie ülesannete täitmisel.

prof. AGU AARNA
TPI rektor

Nr. 14 (754)

Reedel, 26. aprillil 1974

XXVI AASTAKÄIK

NOORTE AVANGARD MOSKVAS

«... Teravamalt kui kunagi varem seisab noorsoo ees ülesanne täiendada ja süvendada pidevalt oma teadmisi, omandada teaduse ja tehnika viimaseid saavutusi...»

NLKP Keskkomitee peasekretäri L. I. Brežnevi kõnest ÜLKNÜ XVII kongressi avamisel Moskvas 23. aprillil.

Rektori käskkiri

«Tallinna Polütehnikule» aktiivse organisatsioonilise ja sisulise kaastöö tegemise eest avaldan «Tallinna Polütehniku» 25. aastapäeva puhul kiitust TPI kollektiivi järgmistele liikmetele:

Agur, Ustus — dotsent, elektronarvutite kateedri juhataja
Bazanov, Vladimir — kehalise kasvatuse kateedri vanemõpetaja
Hansalu, Laine — a/ü-komitee esimees
Kukk, Helja — keelte kateedri õppejõud
Ok, Hille — ajalehe «Tallinna Polütehnik» toimetaja, ELKNÜ TPI komitee liige
Pöder, Olga — ajalehe «Tallinna Polütehnik» vastutav toimetaja, TPI parteikomitee liige
Randveer, Mare — poliitilise ökonomia kateedri õppejõud
Raukas, Peeter — tehniliste õppevahendite teenistuse insener
Sjusjukalova, Olga — keelte kateedri assistent
Vaitmaa, Jaan — tehniliste õppevahendite teenistuse juhataja
Vimmsaare, Kuulo — dotsent, filosoofia kateedri juhataja
Gorbatšov, Viktor — AV-47 üliõpilane
Jürvetson, Astra — TP-81 üliõpilane
Karlep, Ivo — TM-41 üliõpilane
Kikas, Ants — TP-61 üliõpilane
Kossitšenko, Sergei — LA-87 üliõpilane
Luks, Riina — ED-81 üliõpilane
Madrus, Marju — TT-101 üliõpilane
Pollisinski, Kaupo — MT-81 üliõpilane
Servinski, Mihkel — TI-61 üliõpilane
Teiter, Kirill — TM-81 üliõpilane
Termonen, Nelli — E-47 üliõpilane
Vaikjärv, Kalju — TI-41 üliõpilane
Vellend, Neeme — KÜ-81 üliõpilane
Vilba, Priit — ET-81 üliõpilane

TPI REKTOR.

TÄISMEHE-EAS

On trafaretses ütlemises
«aeg lendab kiirelt» tõe raas.
«TP»-l, kuis tunnistas ta ise,
koos täna juubelitiraaz.
Kõik kasvuraskused ja vaevad
on seljataga, laabub töö.
Kakskümmend viis täislastis laeva
ei toonud edu üleöö.
Kord olid pisemas formaadis
ja vaevu sündisid kord kuus.
Ning kuidas read kokku saadi,
teab seda mõnigi hall juus.
Nüüd mitmekeelselt, mitmes värvis
käib mõnus jutt Su veergudel.
Nii edasi! Veel kiitu päevi
me hoogsa etu keeräudel!

OTTO ROOTS

MITTE PEATUDA

TPI ajaleht «Tallinna Polütehnik» on saanud 25-aastaseks. Nagu ikka juubelite puhul, tuleb hetkeks vaadata tagasi läbikäidud teele.

Esimesed sammud, mida tuli astuda toleaeagse TPI parteiorganisatsiooni, direktiooni, komsomoli- ja ametiühingukomitee häälekandjal «Tallinna Polütehnik», olid küllalt arglikud, kuid võetud suund osutus õigeks: tulipunkti asetati õppe- ja teaduslik töö. Ajaleht hakkas võitlema üliõpilaste sügavate ja kindlate teadmiste omandamise eest, teadliku distsipliini kasvatamise eest. Rõõmustav on märkida, et see suund on aastate jooksul tugevnenud ja leidnud mitmekülgset konkreetset välendust ajalehe veergudel.

Juba ajalehe eksisteerimise esimestest päevadest peale hakati pöörama suurt tähelepanu Üliõpilaste Teadusliku Ühingu tööle. See teema on kindlalt jäänud püsima ajalehe veergudele. Aja jooksul on ÜTÜ töövormid muutunud ja mitmekesistunud, konverentside temaatika laiendunud ning konverentsid muutunud liiduvabariikide vahelisteks, kuid võitlev ison instituudis tehtava teadusliku

uurimistöö ja õppetöö ühtsuse eest on jäänud püsima.

Möödunud aegu meenutades on huvitav märkida, et tolle-aegne ajaleht pööras erilist tähelepanu üliõpilaste osavõtule maaelektrijaamade ehitustööst. Need tööd saidki aluseks üliõpilaste ehitusmaleva organiseerimisele. Ehitusmaleva töö populariseerimine on tähtsaks löiguks ajalehes «Tallinna Polütehnik».

Juba oma eksisteerimise esimestel päevadel hakkas «Tallinna Polütehnik» võitlema igandite vastu üksikute üliõpilaste teadvuses. Paljud tollal aktuaalsed küsimused on vajunud unustusehõlma, kuid rida vääranthusi on siiski veel püsima jäänud. Oleks va a et ajaleht veelgi teravamalt kritiseeriks nähtusi, mis takistavad meie tööd.

«Tallinna Polütehniku» poolt läbikäidud tee ei ole eriti pikk, kuid ära tehtud on palju ja nii mõndaigi on saavutatud. Esimeste «Tallinna Polütehniku» toimetuse kolleegiumi liikmete nimel soovin juubelil palju edu ja veelgi ulatulikumat üliõpilasaktiivi.

G. OSEROV

TPI õhtu- ja kaugõppeprorektor

MÖÖDUNUD NÄDALAL

* Selle pildi tegi fotograaf Peeter Raukas möödunud töölaupäeval. Meie kollektiiv läi kaasa oma õppehoonete ja Mustamäe korraldamisel. Tudengite arvestuses oli väljas 2153 inimest.

* Neljapäeval, 18. aprillil oli sündmus meie instituudi komsomolielus. Loodi töötajate ja teenistujate üliinstituudiline komsomolorganisatsioon. Senine teaduskonni tegusamine + instituudi teisi allüksusi haarav komsomolorganisatsioon jättis soovida.

Uue organisatsiooni büroo sekretäriks sai teadusliku uurimise sektori insener Vello Kiik. Büroo valiti kuueliikmeline. Sinna kuuluvad Feliks Angelstok (mehaanikateaduskond), Kaljo Saks (elektrotehnika), Tõnu Pomerants (energeetika), Arkadi Ebber (keemia) ja Aleksander Pevžner (ehitus).

* Esmaspäeval, 22. aprillil, V. I. Lenini mälestuspäeval pandi alus TPI komsomolkomitee juures töötavale aktiivkoolile. Aastad on näidanud, et igasugusest kursusekolmikute seminarilagrast klooal jääb väheks. Nüüd siis aasta ringi õppused, mis lõpevad teadmiste näitamisega — eksamitega.

Aktiivkooli esimesel kokkutulekul võtsid sõna TPI endised komsomolisekretärid ja praegused TPI õppejõud, kes varem töötanud vabariigi juhtivates komsomolorganisatsioonides. Igal juhul komsomolkomitee väärt ettevõtmine, mis aitas elustada TPI komsomolialugu ja tuua tänaseni killu minevikku.

● Nii nägi välja «Tallinna Polütehniku» 1949. aasta 30. aprilli numbrileheküljel.

Mälestuskilde

«Tallinna Polütehnikut» nägin esmakordselt tema ilmumise esimesel aastal. Õppisin siis Lihula Keskkoolis ja elasin samas majas TPI üliõpilase Hans Vaheriga. Tema töigi Tallinnast kaasa instituudi ajalehe ja andis minulegi lugeda. Kui 1951. aastal TPI-sse astusin, lugesin lehte juba regulaarselt ja hakkasin ka ise väikestviisi kaastööd tegema. Sain sedamoodi tuttavaks «Tallinna Polütehniku» vastutava sekretäri Kalju Mölleriga ja kuna tema hakkas instituuti lõpetama, saingi tema järglaseks. Toimetajaks oli tolal marksismi-leninismi kateedri õppejõud Armin Lebbin. «Tallinna Polütehnik» ilmus siis kaheküljelisena, 4 korda kuus.

Alguses oli mul küllaltki raske, sest mingit erialast ettevalmistust ajalehetöökse ju polnud. Esimesed numbrid seadsimegi kokku koos K. Mölleriga, kes mulle ka lehe maketeerimise, trükkikirjade valiku, korrektuurimärgid ja muu vajaliku selgeks tegi. Kaastööga eriliselt raskusi ei olnud, toimetuse liikmed olid kohusetundlikud ja agarad. Suurt abi saime fotomeestelt Esko Viljarannalt, Anton Mutilt, hiljem Heino Arakult ja mitmelt teiselt. Mäletan, et hoidsin fotode kliiseid alati tagavaraks — kui mõni artikkel jäi äkki viimasel momendil tulemata, siis võis tühja koha ruttu pildiga täita. Raskem oli arvestuste ja eksamisesseioonide ajal, sest siis oli kõigi peamine mure ikkagi eksamitega hästi korda saamine. Vastutaval sekretäril tuli siis rohkem pingutada, sest leht pidi värskete uudistega ikkagi ilmuma.

«Tallinna Polütehniku» ladumine, murdmine ja trükkimine toimus samas «Ühiselu» trükkikojas kus praegu on. Käis see õsiti, suurte lehtede poolt vabaks jääval ajal. Kui kõik kenasti laabus, siis saime numbrit valmis nii kella 1–2 paiku, kuid kui parandused oli palju või kui mõni materjal tuli kiiresti asendada aktuaalsemaga, siis läks kuni kella 6–7-ni hommikul. Mäletan üht rasket juhust 1953/54. õppeaasta talviselt eksamisesseioonilt. Tugevusõpetus, nagu teate, on kaunis kõva pätkel, ja just selle eksami eelõhtul tuli leht valmis saada. Kahel päeval omandasin materjali kokkusaamise ja ümbertrükkimisega. Siis aga, olles juba trükkikojas peaaegu asjad korda saanud, tuli esimesel küljel teha muudatus. Eksamile läksin pärast magamata ööd otse trükkikojast. Piletiki tuli selline, mida kuidagi poleks tahtnud. Olen praeguse seni arvamusel, et sellel korral päästis mind «põrumisest» vaid dotsent Otto Rootsi heatahtlik ja mõistev suhtumine.

Olin «Tallinna Polütehniku» vastutavaks sekretäriks veidi üle kaheksa aasta, seega ühe kolmandiku praeguse juubilaril elueast. Kui 1961. aastal selle ameti olude sunnil maha panin, oli tükk aega tühi tunne. «Tallinna Polütehnik» lugejaks olen jäänud tänaseni.

ELMAR KESKÜLA
«TP» vastutav sekretär
1953–1961.

EKP Keskkomitee teaduse ja õppeasutuste osakonna juhataja asetäitja

ÜHEST PARTEILISEST ÜLESANDEST

Sõda ja sõjajärgsed ülesehitustöö aastad katkestasid paljude minu eakaaslaste õpingud. Samal ajal ei jõudnud Nõukogude Eesti kõrgemad koolid varustada kaadriga kõiki erialasid. Nii leiduski 50-ndate aastate alguses NLKP ajaloo alal lõpetamata kõrgema haridusega õppejõude. Olin minagi üks neist, kes vabariikliku parteikooli haridusega 1951. aastal alustas õppetööd partei ajaloo alal, õppides samal ajal edasi ajalugu kõrgemas koolis. Tõsi, meil oli seljataga elu ülikool: kodanliku Eesti töölispoistest olid saanud Isamaasõja lahinguristsetes partei sõdurid. Olin olnud juba Läänemaa TSN Täitevkomitee esimees, pärast vabariikliku parteikooli lõpetamist aga Eesti NSV Ministrite Nõukogu organiseerimis-instituudi juhataja. Seal siis tulid 1951. aasta septembris TPI-sse.

Hoolimata suurest loengukoormusest ja seminaridest, sellest, et ise kaugõppe teel omandasin kõrgemat haridust (lõpetasin kõrgema kooli 1955. aastal), anti mulle TPI parteibüroo poolt soliidne parteiline ülesanne: tuli hakata toimetama tollal alles paar aastat eksisteerinud «Tallinna Polütehniku». Ega midagi — öötunnid appi! — ja saigi minust esimest korda elus ajakirjanik. Pärast «Polütehniku» toimetamist (kuni 1956. aasta sügiseni) ei ole otseselt tulnud ajakirjanikuna tegutseda. Kogemused, mida sain tollest viieaastasest toimetajatööst, on vägagi vajalikud olnud mu hilisemas teaduslikus töös ja eriti EKP Keskkomitee Partei Ajaloo Instituudi direktori asetäitjana teaduslikul alal, kellena mul tuleb pidevalt olla Nõukogude Eestis ilmuva partei-ajaloolise kirjanduse koostamise-retsenseerimise-toimetamise-tegemise komandopunkti. Vastutavale toimetajale oli tema ajakirjanikutöö ühiskondlik ülesanne. Lugupidamisega meenutan oma lähemaid abilisid — esialgu oli vastutavaks sekretäriks energeetikateaduskonna üliõpilane Kalju Möller, 1953. aastast alates aga keemia-mäeteaduskonna üliõpilane,

aktiivne kommunistlik noor, hiljem TPI komsomolikomitee sekretär Elmar Kesküla, kellele meie koostöö ajal ilma mingi kõhkluseta andsin soovitusi NLKP liikmeks astumiseks. Ajalehele kirjutasid nii õppejõud kui üliõpilased. Kesksemaid teemasid oli õppeõppes, kriitiseerisime mahajääjaid, töstisime esile edasijõudnuid. Isegi õppejõudude loengud võtsime vaatluse alla. Kirjutasime aga ka üliõpilaste ühiskondlikust tööst, partei- ja komsomolitööst, isetegevusest jne. Hea karikatürist oli keemia-mäeteaduskonna üliõpilane Avo Mändmets, mitmeid kirjutusi leiame tolle perioodi numbritest Vladimir Beekmani, tookordse üliõpilase, praeguse kirjaniku allkirjaga. Luuletustega esines ehitusmehaanikateaduskonna õppejõud Otto Roots, sisukate kirjutistega autoteede kateedri juhataja Richard Ambros. Paljudest meie aktiivsetest üliõpilasautorist on tänaseks saanud meie vabariigi tuntud teadlased: Elektriõppesüsteemide Teadusliku uurimise ja Projekterimis-Tehnoloogilise Instituudi direktor Olaf Terno, Küberneetika Instituudi direktor, tehnikadoktor, akadeemia korrespondent liige Boris Tamm, TPI dotsent Maimu Saarepera jt. Venekeelseid artikleid redigeeris tookordne üliõpilane, praegune TPI õppeprorektor Hugo Tiismus.

ARMIN LEBBIN

«TP» toimetaja 1951–1956, EKP Keskkomitee Partei Ajaloo Instituudi direktori asetäitja teaduslikul alal, professor, ajaloodoktor

TERE LENINGRADIST

● Niisuguse pealkirja pani oma alljärgnevale loole poliitilise ökonomia kateedri dotsent **OLGA PÖDER**, kes on mõneks ajaks ära «TP» praeguse vastutava toimetaja ametipostilt — Leningradis kvalifikatsiooni tõstmas.

Minu kokkupuutumised «TP»-ga on olnud suhteliselt kauaegsed ja pikkade ajavahemike järele, aastatel 1959–1963, siis 1972.-st kuni tänaseni. Aastail 1959–1963 löid toimekad vastutavad sekretärid Elmar Kesküla ja Evi Näppo (Paal) toimetuse ümber võimeka tuumiku ehk üliõpilaste toimetuse ja tegid 2-küljelisest bülletäänist neljaküljelise üliõpilastele. Nüüd — kümme aastat hiljem, võitleb tarmukaks ja «ker-

ge sulega» Hille Ok ning tema kaardivägi kord nädalas ilmuva ajalehe kindla ja süsteemika töö eest: moraalised ja materiaalsed stiimulid aktiivsematele kirjasaatjatele, kolleegium, klubid, sõbrussidemed teiste vennasvabariikide kõrgemate koolide ajalehete toimetustega, «TP» iga keskkooli abituriendi lauale jne. Instituudist väljapoole, meie töid ja tegemisi tutvustama ja endale poolehoijaid võitma — see on praegu üheks eesmärgiks.

Vaatamata «TP» ajaloo järkude erinevustele ja «TP» ilmunud numbrite erinevale tasemele (see on vist paratamatu ja peab nii olemagi) köidab mind meeldivalt üllatav ühtsus, mis nähtamatult seob eri aegade toimetusi. See on üliõpilaste reibas innukus, tahtmine midagi ise ära teha, midagi konkreetset korda saata, oma energiat vormi valada, proovida oma suhtlemisuskust, inimesi mõjutada ja mõtlema panna. Kas pole see juhiomaduste parim vormimisviis! Jääb vaid soovida, et «TP» praegune nooruslik hoog veel rohkem innukaid üliõpilasi kõigi teaduskondade igast õppegrupist kaasa kisuks ning aitaks järgnevaks juubeliks meie häälekannda voolida TPI omalaadseks sümboliks, kõigile tuntud ja kõigi poolt heakskiidetud visiitkaardiks.

OLGA PÖDER

Tänaseni

Lugupeetav juubilar! Sina vaevalt mäletad meie esimest kohtumist 1949. aastal, aga minule kui tolleaegsele esimese kursuse tudengile oli meie oma ajalehe ilmumine erakordseks sündmuseks, mida ei unustata.

Lähem sõprus algas hiljem, 1956. aastal, kui mulle usaldati Sinu toimetaja ülesanded.

Sinu parematest sõpradest koosnev arvukas aktiiv (eeskätt toimetuse liikmed Saarepera, Pallo, Sandrak, Annus, Ausmees jt.) tundis rõõmu kõigest Su edusammudest ja elas valusalt üle seda, kui Sa vahel ka veidi vitsutsid. Meenuvad Sinu kõige toekamad ja toimekamad abilised — tolleaegses (1956–1959. a.) üliõpilasperes. Vaidlematu esikoht kuulub nende hulgas Elmar Kesküla keemia-mäeteaduskonnast. Edasi järgnevad ühtses juhtgrupis Endel Paalmann ehitusteaduskonnast, Jaan Vaitmaa mehaanikateaduskonnast, Kalju Müürisepp ja Ivar Rooks keemia-mäeteaduskonnast ja siis juba paljud, paljud teised.

Ikka ja jälle oli kuulda Sinu nõudlikku häält õppe- ja kasvatusstöö probleemide arutamisel. Teistest sagedamini abistasid Sind selles osas G. Oserov, E. Bauming, L. Schmidt, O. Rünk, H. Aruküla, O. Terno jt. Sinu «maiuspalade» hulgast on mulle eriti meelde jäänud read komsomoli noorusaastaist ja TPI varasemast ajaloost, mille eest Sa võlgneid tänu eeskätt V. Arhangelskile, L. Kaalmanile, P. Volmerile, P. Plakkile ja teistele.

Mitte alati ei suutnud me Sind naeratama panna Sinu jaoks nii vajalike huumorisüstidega, kuigi jõupingutusi tegime. Hea on meelde tuletada, kuidas mehaanikateaduskonna üliõpilane Vello Raendi vahendusel jagas Sinu lehekülgedel korduvalt oma mitmekülgeid kogemusi üliõpilane Vesiloks, rääkides päris avameelselt sellest,

TEGEMIS- JA LUGEMISRÕHM

Nooruke on ta küll, see «TP», ise vanem enamusest ta tegijaist ja lugejaistki. Aastate järgi on ta noorukeast siiski väljas ja tundub, et sisuliselt on mürskuga igaljuhul möödas.

Eks toimetaja ole ikka leht-tegemise kvaliteedis kõvasti süüdi. Eriti, kui leht hea välja tuleb. Kehv leht läheb nagunii autorite või nende puudumise kaela. Muidugi on ükskõik, kelle kaelas miski on, koorem jääb ikka toimetaja õlule. Pole kerge see lasteiatädi töö ja kipume arvama, et küllap tuli Hillel tublisti uurida inseneripsühholoogiat, mõistmaks n-talulist hulkahukat, mida paljud tipikooli nime all tunnevad.

Meie jaoks piirdub «TP» eluga nelja aastaga. Toimetaja töö kõrvalt on Pressiklubilegi pudenud nii mõnigi rööm (mure ka, aga täna neist ei räägiks). Võib-olla on seda tege-

kui palju leidlikkust tuli tal üles näidata iga kord, kui jälle kutsuti puudumiste pärast dekanaati «kohvile», millised keerukad situatsioonid tekkisid tal TPI ikuarsti kabinetis, milliseid ebameeldivusi tuli unes üle elada, kui ta loengul veidi «tukastas» jms.

Ajakohaste fotodega kujundasid Sinu ilmet aktivist Esko Viljaranna kõrval sageli ka üliõpilased H. Arak, A. Mutt jt. Kui Sa pidupäevadeks vajasid värvikamat kosmeetilist lihvi, said tunda kunstnik L. Kunila hoolitsevat kätt.

Lüüriliste joonte kujunemisele pani omanäolise pitseri arvukate luuletustega Otto Roots, keda Sa vahel hellitavalt «Rootoriks» kutsusid. Ja kui jõutakse Enn Vetemaa kogutud teoste väljaandmisele, siis leitakse nii mõnedki TPI tolleaegse keemia-mäeteaduskonna üliõpilase värsired ka Sinu lehekülgedelt.

Meenub, et Sa olid vahel harva ka lihtsalt kapriisne jõmpsiakas. Oma vanemaid vendi matkides läksid mõnel korral isegi selleni välja, et nõudsid vastuseid kriitikal (ja avaldasid ka!). Nüüd oled Sa palju vanem, suurem ja mõistlikum, sellist pahandust tihti ei tee.

Kallis juubilar! Vaata neid ridu kui ühe Sinu regulaarse lugeja põgusaid meenutusi meie mõlema noorusaastaist ja luba soovida Sulle jätkuvat edu Sinu vastutusrikkas töös. Jää veel paljude tulevaste juubelite-ni ikka sama kaestamisväärselt nooruslikuks, nagu on seda Sinu tudengitest lugejad.

«TP» toimetaja
1956–1959, poliitilise ökonomia kateedri dotsent
VIRVE GARINA

Hoovõtt

V. KOSLOV
TPI poliitilise ökonomia kateedri dotsent

Toimetajaametit pidasin 1962/63. õppeaastal. Seega tosin aastat tagasi, kohe siis, kui TPI-s õppejõuna tööle asusin (toimetajaks olin ühiskondlikus korras). Ega tookord seda toimetamistööd nii palju olnudki kui praegu — leht oli poole väiksem ja täitis suurel määral bülletäänifunktsioone, milles üliõpilaste jaoks eriti ruumi üle ei jäänud. Astusime siis alles esimesi samme niisuguse lehe väljakujundamiseks, millisena tunneme teda praegu. Ei saa öelda, et asi oleks kergesti ja kiiresti läinud. Tuli üsna mit-

metes instantsides «vägikaigast vedada». Algul sai läbisegi mõ- (Järg 3. lk.)

IKKA NOOREKS

On vist mõistetav, et allakirjutatu mõtted juubelpäeval eelkõige neisse aegadesse liiguvad, mil endal vastutava toimetajana «Polütehnika» vankrit tuli vedada. Meeldejäävamaks meenu- tuseks neist aegadest jääb vi- sadus ja jonn, millega toimetuse ümber koondunud üliõpilas- aktiiv püüdes regulaarselt il- muva ning normaalse mahuga üliõpilaslehe poole.

Tuleb tunnistada, et oli raske, kuid raskustele jäi peale tuden- gite visadus. Tudengite, kellele leht südameasjaks saanud, kes ei pidanud paljude uute numb- rite sisu ja kujunduse nuputa- miseks iga nädal koos käia, vahepeal reportaaze kirjutada, intervjuuerida (kõiki, keda va- ja — rühmakaaslasest rekto- rini), «juhuslikelt» autoritelt artikleid lumida, kaameraga mo- mente tabada, hoolitseda sisu mitmekülgsuse eest. Leht hak- kas tulema regulaarselt ja neljaküljelisena. Kasvas luge- jaskond, mida kinnitas tiraazi kasv ainsa aastaga neljasajalt pooleteise tuhandeni.

Kelle teeneks seda lugeda? Raske lühidalt vastata, kuna vähegi täielikum vastus nõuaks vähemalt paarikümne nime rittaseadmist. Kuid siiski — kuidas jätta nimetamata ena- miki ettevõtmiste hing, tolle- aegne mehaanikatudeng Jaak Kõdar, kellele asi sedavõrd oma- seks muutus, et pärast lõpeta- mist oma inseneridiplomi repor- terikutsesse ohvriks lõi. Või kee- mikud Reet Palm ja Siiri Per- tens, kelle lugude ja luuletus- teta ükski lehenumber ilma- val- gust ei näinud. Või praegu laie-

malt tuntud karikatuuride se- pistaja Kurti Vool, kelle esi- mesi katsetusi just nende aas- tate «Polütehnika» võime leida. Või Jaan Eilsen, Malle Prangel, Urmas Mänd ja pal- jud teised. Ei saa tudengite kõr- val märkimata jätta ka keemi- kute tolleaegset dispetšerit Eda Tammanit (kes praegu Eda Tihkanina tuntud on). Kõrvuti muude tegemistega lasusid tal «Polütehnika» vastutava sekre- tääri ülesanded.

Ilmselt suutis tol perioodil tegutsenud toimetuse aktiiv lõendata, et lehetegemine ka rauakooli tudengitele ülejõukäiv ettevõtmise pole. Kahju ainult, et mõne aja möödudes toime- tuse töös teatud kriisiperiood tekkis, mis ka aktiivi ei jätanud puudutamata. Ning seda röö- mustavam, et praegu energilise tegevtoimetaja püüdlused krii- sist ülesaamiseks silmnäh- tavat vilja kannavad.

Inimese elus tähendavat esi- mese veerandsaja lõppemine õpiaja lõppu ning selle perioodi kätte jõudmist, kus oodatakse juba õpiaja jooksul omandatu realiseerimist tõsisemate mehe- tegude näol. Tahaks loota, et see mingil määral kehtib ka «Polü- tehnika» kohta, kuigi täpseid paralleele siin tõmmata ei saa. Jäävad ju «Polütehnika» alati nooreks mitte ainult lugejad, vaid ka lehetegijad.

KUNDER KULLI
poliitilise ökonomia
kateedri dotsent,
«TP» vastutav toimetaja
aastatest 1963—1965

Hoovõtt

(Algus 2. lk.)

ni number vanas (s. o. väike- ses), mõni vahelduseks n. ö. topeltformaadis välja lastud.

Sel ajal ei piirdunud kogu meie maja sisene ajakirjandus «TP»-ga. Lisaks anti välja kõi- gi teaduskondade seinalehti. Toimetuse ülesandeks oli ka nendel silma peal pidada. Oma- jagu pingutust (ka füüsilist) nõudis seinalehtede kokkutoo- mine üleinstituudilisele üle- vaatusel, mille organiseeris ajalehetoimetuse. Kui «TP» suu- remaks kasvas, võttis ta seina- lehetele «leiva ära».

Soovin «TP»-le edasiseks veel suuremat kasvatuslikku löövust, aktiveerivat jõudu ja noorus- likku särtsu!

* REPLIK *

- * Rohkem tahaks näha artikleid tudengite sulest.
- * «PA»-s on alati midagi huvitavat lugeda (luuletused, lühipalad, huumor, muusikaelu). Miks meil ei ole?
- * «TP»-s on puudu muidugi huumorist ja algupärasest kirjandus- likust omaloomingust.
- * Tartu lehtedest jääb meie oma ikka tükk maad tahapoole. Just sellepärast, et vähe on üliõpilaste poolt hästi kirjutatud lugusid.
- * Minu arust jääb «TP» «TRU»-st ja «PA»-st maha just endakirju- tatud luuletuste või juttude poolest.

* * *

- * Kaastööd teinud ei ole. Puuduvad absoluutselt kirjanduslikud eel- dused.
- * Ega ma pole TPI-sse kirjutama tulnud, vaid õppima.
- * Ise ei kirjuta, sest jutt ei jookse.

(Algus 2. lk.)

OOTAME IGAÜHT

Pressiklubi sildi all on nüüd juba mitu aastat meie ajalehe juures kaasa lõõnud tudengeid igast teaduskonnast. Meie esi- mesed koosolekud olid üpris tu- lised. Oli soov anda ajalehele oma nägu. Hakkas ilmuma fan- tastikanurki, mille eest kandis hoolt Paul Oja, pressigrupi üks alustagesid, kes praegu õpib Saksa DV-s Karl-Marx-Stadti. Naljahammast on Kiki (Kirill Teiter), kelle sulest ilmunud enamik följetone ja karikatuure, siis Neeme Vellend ja Kaupo Pollisinski, kes arutavad tõsi- seid komsomoli- ja õppimis- probleeme. Tööd on sellel ühen- dusel, mis end Pressiklubiks nimetanud, hulka ees. Mitmed

selles alustanud on tänaseks saanud juba inseneridiplomi. Tänavu lõpetab Astra Jürvetson, kelle kohusetunnet võib iga- ühele eeskujuks seada. Viima- seks lõpuspurdiks talle meie poolt palju jõudu ja jaksu. Oodatud külaline viienda ma- ja neljandale korrusele on iga- üks, kel huvi kirjutamise vastu.

MARJU MADRUS
TT-101

TOLLASED ABILISED

Viie ja poole aasta kestel astus üle toimetuseläve sadu üliõpila- si-kaastöölisi, ega õppejõudude osa vähemaks jäänud. Tuli ette uudiste toomist trükikotta otse ajalehe kokkupanemise viimasel veerandtunnil. Ajavahemikust mihklikuust kuuskümmend viis kuni kevadkuuni seitsekümmend üks kasutan röömuga võimalust meelde tuletada ja märkida tä- nases ajalehes tollaste kaastöö- liste tublit ja abivalmit kaasa- löömist meie ettevõtmises.

TÕIV JOANDI — tolleaegne ehitusteaduskonna üliõpilane, varsti seejärel ka arhitekt. Igal tunnil valmis karikatuure tege- ma. LEMBIT SOLOM — kui läks tarvis, siis pildiaparaat üle öla

ja pilt järgmisel hommikul val- mis. VELLO MESPÄK — võtke kätte kunagised «Polütehnika» ja meie «Romantik» pajatab teile üliõpilasklubist Mustamäe veerul.

VIIVE IRS, TIIT KALLASTE, ANNE PÕRK, JAAK PALVARI, VLADIMIR DORVING, BORIS TAMM, JUHAN TOOMASPOEG, TIIT KAPS, LUI PIKKOV, ÜLO TAIGRO ja teised — kiitus teile kõigile! Tuleb meelde, kuidas kirjanduslikel kaastöölistel ELVI GAILITIL ja ÜLLE RAADIKUL läks korda panna karikatuureid ja kaunistused paberile otse «sõidu pealt».

ALFRED UIBU

KUS JA KUIDAS SÕNA TINAKS SAAB

küll osta hea ja õppinud kirja- tuvi või kes kingiks kopteri (või «tõusiku» või «hõljuki» — mis endisest «helikopterist» nüüd saigi?), ja oh mis kahju, et pa- berid ise mööda telefoniraati ei jookse!

Käsitöölise toimetuse toomise ja selle värskest lehest lugemise vahel on jupike maad — pike- mat, kui kirjutaja arvata oskab. Kõigepealt peab lugu saama pä- rast toimetuses läbilugemist masinakirjas ümber löödu. Seda teevad meie oma vormista- misbüroo masinakirjutajad. See- järel jälle tagasi toimetusse, jäl- le läbilugemine ja trükivalmis seadmine (kirjad peale, veel vajalikud «õgvendamised»), siis «Ühiselusse», kus kõigepealt tu- leb appi masinaloo meister JOHANNES VALLAOTS või VÄINO VIINAMÄE ja ladujad. Vist on aegade jooksul kõik nende masinate taga istujad kordamööda «Polütehnika» la- duma pidanud, olgu see nii eba- meeldiv kui tahes. Kui midagi (kedagi) väga head tahan mee- nutada, siis on see masinaloo mullukevadine praktikant Maire Kapper, kes pärastise veergude- lugemise meie jaoks hulga ker- gemaks tegi, kes oma tulevase ametisse nagu loodud oli ja kes praegu kahjuks Rakveres oma tööd teeb.

Tinasse laotust saab tõmmi- sed (NIINA VELITSKENE abi- ga) ja siis ootab jälle juba tut- tavate lugude korrektuur, sest (paraku küll!) on vahepeal vä- ga imelikke asju juhtunud: tühipaljas «moment» on saanud näiteks igaveseks «monumen- tiks», keegi «Erik» «Erikaks» või vastupidi, nii tuttavast ja tavalisest «õppejõust» on tulnud äkitselt põnev «õppejõud»... Kui sassilainule oma hammas peale ei jõua hakata, tuleb nõu saada ametipoolset kordategi- jailt — trükikojast korrektoritelt, Tartu kaugõpetatudengilt URMI REINDELTL näiteks.

Neljapäev on olnud viimasel ajal päev, mil «TP» tegelikult sünnib. Toimetuses kokkuseatud maketi järgi hakkab PAVEL PAVLOV uut numbrit küljen- dama. Pikka aega on sama tööd

teinud ka ELMAR AARE, «Ühis- elu» kuldvara, kel hiljuti oli ümmargune sünnipäev ja kelle õnnitlejate hulka tahaksime ka end lugeda.

Neljapäev lähebki nii hommi- kust alates trükikojas, ei aita ainult ettejoonistatud make- tist. Siis tuleb tahtmine teha mõni ehtfiloloogilik «ratsette- panek»: vajalikud pikkusenor- mid artiklite tarvis — mis liht- ne oleks lehekülgi klapitada, ei jääks ridu üle ega puudu!

Kui küljed koos, tuleb lõpuks trükkimine ja kui seejärel transpordiga «istub» (haruldus

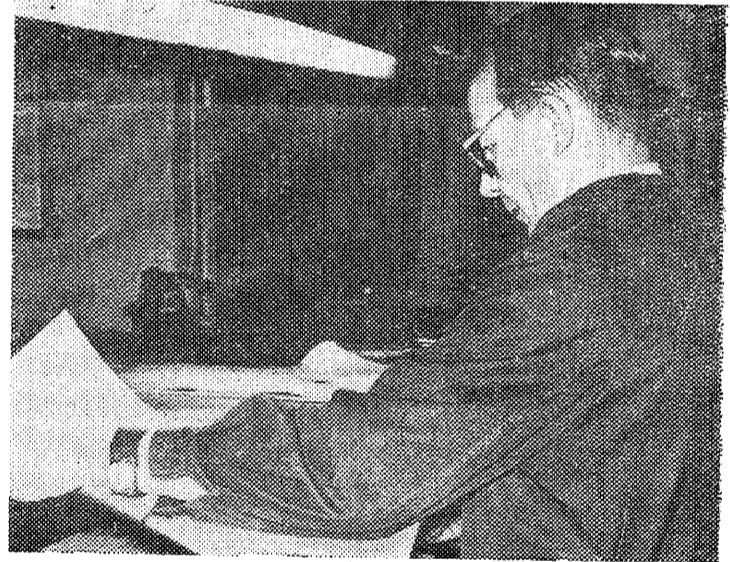

«Nii pisike leht ja nii palju jooksimist!» nendivad mitteasja- osalised, kui nad meie marsruu- di mõnikord kaasa on teinud. Tõsi jah, tibake JO-TE-d iga päev. Viienda korpuse kaugei- mast sopist alla-üles ja üles- alla, jooksujalu trollile või bus- sile, mööda pikka Pikka täna- vat, trükikojas «Kommunist» viiendale korrusele kliseede jä- rele, nõks maad veel «Ühiselul» trükikojani, kus see sõna lõpuks tinaks saab. Mis turult saaks

küll!), siis saame reedese kuu- päevaga «TP» lõpuks ka oma majadesse Koplis ja Mustamäel.

Esmaspäev algab vanas vai- mus. Üles-alla, alla-üles, tele- foni otsa... Ei jõua, masinakiri on koormatud, jääme hiljaks, tina ei ole... Mõtted, et mis sel- lest kõigest... Stopp! Ümber- pöörd ja mõtted suvesse, selle- le, et hea, et on olemas Neeme ja Kaupo, Serjoža, Astra, Marju. Aga (ikka kisub teisale!) — neid võiks meie suures koolis mitu-mitu korda rohkem olla ja kellegi naljas, et kümne aasta pärast paneme tudengist kirja- saatja kui unikaalse nähtuse klaaskappi väljanäitusele, on mõru tõde. Ajad, mil tudengeil oli vaimustus oma ajalehe

vastu, näkse olevat (tipikoolis vähemalt) kaugel möödas.

Nii pisikese lehe toimetamine teeb väga raskeks rahulolema- tusetunne, mis tekib soovide ja võimaluste väga suurest va- hest. XX sajandil tekib järsku papa-Jannseni moodi lehetege- mise tunne. Asjaolu, et sa pole mitte (tehnikat) tudeng, vaid Tartus filoloogiaridust saanu ja ajakirjandusteoriat õppinu, nõuab vastutust ja teeb andeks-

andmatuks kõik möödalaskmi- sed. Need aga, eriti kirjutamis- oskuste küündimatus (või neda oma paariaastase TPI-staazi põhjal julgelt kinnitada) on tehnikaõppeasutuse ajalehe juu- res paratamatud. Siit siis soo- vide ja võimaluste vahe, mida iga päev teravalt tunned. Või... äkki on selles ebatüüpilikkuses õppijate lehe üks võtusid?

Juubeli puhul uuesti alguse juurde. Kui toimetuse ongi al- gus ja A, siis trükikoda on ots ja O, ilma milleta-kelleta poleks ühtki «TP»-d. Kahekümne viie aasta jooksul on «Ühiselul» ja «TP»-l siiski jätkunud vastas- tikust arusaamist, loodame, et seda (jah, ja ka vastastikust lugupidamist) jätkub edaspidi- sekski.

Praegu aga ütlen «TP» tegi- jate ja lugejate nimel

AITÄH.

HILLE OK
● Pildile jäid mõned neist, kelle abiga «TP» sünnib trüki- kojast. Ülal vasakult alates: masinalladuja Etna Miller, Johannes Vallaots, «TP» pak- kija Vilma Planken, küljenda- jad Pavel Pavlov ja Elmar Aare.

Sulepea pihku

Seitse aastat on päris pikk aeg. Igatahes selleks, et mahutada nii rõõmu kui muret. Nii palju ajakest — tagantjärele tundub see aeg millegipärast lühemana — olin otseselt seotud «Tallinna Polütehnikuga».

Sellesse aega jäi ajalehe kasvamine neljaküljeliseks, muutumine nädalaleheks. Eks tõi seegi rõõmu ja kasvuraskusi. Hea meelega meenutan paljusid, kes olid siis tegudega abiks ja toeks. Tõttõelda — nii see mõnikord tundus — rohkem oli neid, kes püüdsid toimetust lihtsata nõuannetega (tehke huvitav lehti!) või kriitikaga abistada. Üks hea sulega hea mees isegi teatas, et tema poolt pole kirjatükki enne oodata, kui ajalehe tase tõuseb. Õnneks jäi ta erandiks. Huvitav tähelepanek — suhteliselt kõige kooramatud leidsid ajalehe tarvis alati enam aega kui need, kel vähem tegemist. Tahaks arvata, et tänasel «Tallinna Polütehnikul» on üpris parem olukord — toimetuse portfell mahukas ning pikk kaastööliste järjekord juba hommikul ukse taga. Ja et naljategemine leheveergudel, mis sel ajal polnud naljaasi, nüüd seda juba on.

Ei teagi, mida headest mälestustest eriti välja tuua. Kõik tundub tagantjärele tähtsana. Kas või see, et ühele tudengineule ostsime preemiaks tavakohase raamatu või kirjaploki asemel (ajakirjanduspäeva puhul) kaelakee põhimõttel: ilusale sobib kõik. Või see, et trükkisime terve leheküljeltäie katkendid ühest raamatust, kuna materjalist oli lihtsalt kitsas käes. Või see, kuidas EPA ajalehe toimetusega koos külastasime Tartus loomakliinikut ja saime targemaks ka hobuseraudade ajaloos.

Igatahes on ajalehega seotud tegevus alati ühenduses paljude inimestega — neid on huvitav tundma õppida. Ja oma mõtteid sõnaselgelt väljendada õppida — ka see on suur asi. Siit ka soovitus tänastele lugejatele — sulepea pihku!

VELLO KALPUS
Eesti NSV MN
Kalamajanduse Valitsuse
uurimisbüroo osakonnajuhataja

EÜE—74

Järve rühm Kilingi-Nõmme kandis tunneb igatsust 1 (ühe) komisjari järele, 1 (ühe) muusikamehe järele, ning 6 (kuue) töömehe (mitte naise) järele.

Elamine lossis järve ääres, fiinantseerib Pärnu MEK, Nõmme sovhoos. Ehitada elumajad.
Info: tel 235-22 või III ü/e, tuba 215.

APRILLIS OLID TPI-S RAHVASTE SÕPRUSE PÄEVAD

Viktor

Teejoomisel «Evas» sain kokku VIKTOR ERFORDIGA Sverdlovskist, Uurali PI raadio- ja tehnikuga. Komsomolliinis on ta ülesandeks ühiskondlik-poliitilise praktika sektori juhatamine. «1971. aastal töötasime välja ÜPP programmi», rääkis Viktor. Koolis peab noorem tudeng kord-kaks aasta jooksul ÜPP raames esinema ühe loenguga, vanemad tudengid — kahe-kolme. Kahjuks me veel ei ole selleni jõudnud. Mõeldud aastal loeti ainult 12000 X 1 loengut. ÜPP kohustab iga tudengit õpingute ajal töötama kas või ühel valitaval või määratud ametikohal. Praegu on meil hõivatud igas õppegrupis umbes pooled. Igas rühmas on poliit-agitaator, seinalehe toimetaja, muud ametimehed. Teaduskondadel on samuti seinalehed, mis ilmuvad kord kuus. Iga teaduskond peab korraldama ühe laupäevaku aastas. Teenitud raha läheb rajoonikomiteele, pool tuleb meile tagasi. Praktikal peetakse samuti loenguid, lisandu-

vad osavõtt komsomolireididest, projektoritest, üritustest, stendide ja seinalehete tegemisest. Loengute põhitemaatiks on poliitika ja tehnika.

Malevas tehti mullu 8 miljoni eest. Malevas oli 2,5 tuhat tudengit, 58 rühma, keskel läbi 430 000 rubla rühma kohta. Rühmas töötab 30—40 inimest. Tööd juhib staap. Rühmas 4—6 lektorit. Suve jooksul peetakse üle kümne loengu oma inimestele, külarahvale on mõeldud loengud, kontserdid, agitatsioonüritused. Sageli tehakse koostööd kohaliku komsomoliga.

«Kuidas rühmi komplekteeritakse?»
«Teaduskonniti. Igas teaduskonnas on vähemalt 3 ehitusrühma, maksimum 12 rühma. Rühmade tuumik püsib mitu aastat järjest sama. Tüdrukuid on ehitusrühmades vähe, kaks-kolm kokka, mõnikord komissar. On olemas eraldi tüdrukuterühmad. Plaanis on luua ehitusrühmi õppegruppide baasil.»

«Et oleks lihtsam juhtida?»
«Asi on selles, et tavaliselt on õppegrupp kui kollektiiv väga nõrk. Arvame, et suvel tööd tehakse ja koos elades kujuneb õppegrupist sõbralik, ettevõtlik, seltsimehelik kollektiiv.»

KIRILL TEITER

sport

TPI jalgpallimeeskond tuli ENSV kõrgemate koolide meistriks ja võitis teist korda VSÜ «Kalevi» poolt välja pandud karika.

Lõppesid TPI meistri võistlused jalgpallis. Otsustavas matšis kohtusid energetikud ja elektrotehnikud. Energeetikud olid kogu mängu suures ülekaalus ja võitsid teenitult 4:1. Elektrotehnika oli teine, kolmas — ehitus.

Et energetikutest jalgpallurid on praegu heas vormis, sellest räägib nende võit TPI taliturniiril. Teiseks jäid majandusteaduskonna jalgpallurid, kolmandaks mehaanikud.

I. LEET

Pildil: TPI taliturniiril pronksi võitnud mehaanikateaduskonna väravavaht N. Barabanov (MM-88) tõrjub palli.

ÄRKSA VAIMUGA

TM (tulevaste ministrite ehk masinaehituse ökonomika ja organiseerimise) erialaõhtul oli Väana jõe kaldal kõrges jahilossis tunda majandustudengi teravat meelt ja ärksat vaimu.

Kui teaduskonna dekaan Juhar Toomaspoeg oli läbi saaginud lävepuu (vrd. avamislinniga), mille juures teda abistas vapralt dots. Raimond Kala, sai seitsmekümnest ühikust koosnev seltskond loa sisse astuda ja suure laua ümber istet võtta.

Dots. Leida Kanne rääkis pisut eriala ajaloost. Esimesed TM-tudengid alustasid 1957. aastal. Oige varsti on oodata ümmargust numbrit lõpetajate järjekorras.

Tudengitepoolsed küsimused

* REPLIIK *

* Kui ei ole häält, ega siis ikka laula.

Nii arvavad praegusest «TP»-st üliõpilased. Praegused tipikad. Tulevased ehitajad. Toimetus tänab süütavate loosungite eest (Lähemale üliõpilasmassidele, lehemehed! Üldiselt on leht praegu igavavõitu. Huvitavamaks), aga... kas pole siiski seost üllatunud esimese ja teise osa vahel? Kas massid siiski ei tahaks ka toimetuse poole nihkuda, mitte ainult vastupidi, või kui ei, siis kas ikka laula? Võib-olla oleks aeg lep-

kateedrirahvale olid kõik teraselt mõeldud, esiletoomist vääriks vast poliitökonoomiaalne probleem mittekuuluvast põhi-vahendist. Nimelt leiti veel kord, et see on harilik lehm, kelle kohta tema sündides kirjutatakse arvepidamisse teatud hulka piima. Lehm aga teatavasti annab oma elu jooksul üha rohkem ja rohkem seda valget kuninga-gate jooki, mis oma hinnalt ei kõigu üles- ega allapoole.

Müümängule tõi kosutatav vaheldust vilistlaste hoolaluludu, kes võitis kohalviibijate südamed. Lusti ja rõõmu jätkus kogu õhtuks. Igati paslik asi, võiks kokkuvõttes öelda.

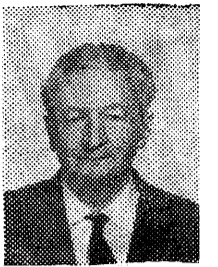
IVO KARLEP
TM-41

«ARSENAL» MOSKVA

9. ja 10. mail
esineb Tallinnas (ainult TPI aulad)
Moskva jazz-roekansambel
«ARSENAL»

Aleksei Kozlovi juhatusel.
Kavas omalooming, Chicago,
Blood, Air Force...

Nikolai Štšeglov—60

Neile, kes masinaehituse tehnoloogia kateedri dotsent Nikolai Štšegloviga igapäevases töös kokku puutuvad või males nahutada saavad, tundub ülaltoodud number liialt suur. Aga ajalooline tõde väidab, et juubilar nägi ilmavalgust tõepoolest 29. aprillil 60 aastat tagasi, Tambovi lähedal Moršanski linnas. Kui varane lapsepõlv ja sõja-aastad maha arvata, on juubilar põline tallinlane, käinud Tallinnas läbi kõik haridusredeli pulgad ja jõudnud vahetult enne sõda inseneridiplomini. Töömehepõlv algas juubilaril juba 1935. aastal, mil ta töötas algul Eesti Arsenalis ja hiljem A/s Franz Krulli masinatehases konstruktorina. Sõja-aastail töötas ta Kemerovo oblastis Kisselovski linnas tehase «Uglemaš» peamehaanikuna.

Eriti tegevusriikas oli juubilar elus pärast sõjajärgne ülesehitustöö periood. Ta oli kohaliku Tööstuse Rahvakomissariaadi peamehaanik, Metallitöötlemise Peavalitsuse peainsener, tehase «Ilmarine» tehnikaosakonna juhataja ja peainsener.

Meie õppeasutuses asus juubilar õppeülesannete täitjana tööle juba 1949. a. Järgnes aspirantuur ja 1959. a. omistati Nikolai Štšeglovile tehnikakandidaadi kraad. Aastail 1961—1972 töötas juubilar masinaehituse tehnoloogia kateedri juhatajana. See oli pingeline tööperiood, mil uues õppehoones tuli luua kateedri laboratoorne baas. Samas perioodi kuulub ka kateedri

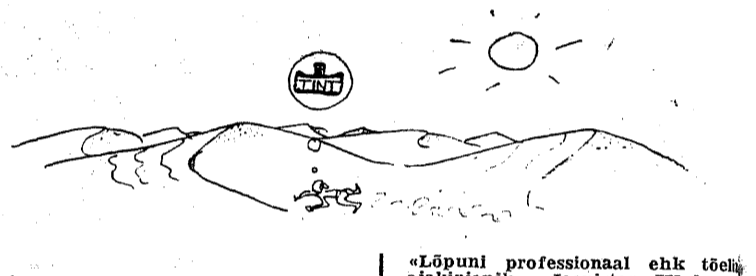
teadusliku uurimistö suunda koondumine ja väljakujunemine. Palju energiat kulutas juubilar turbiinilabade tehnoloogia ja sinaprojekteerimise tööstusharu laboratooriumi loomiseks. Praegu on ta selle, kateedri juubilar asuva laboratooriumi teadusjuhendaja. Juubilaril tööd ära märgitud valitsuse mitmeid autasudega.

Nikolai Štšeglov on Nõukogu liige. Pidevalt on ta täitnud teadusrikkaid ühiskondlikke ülesandeid. Ta on EKP Tallinna Linnakomitee tehnilis-ökonomilise nõukogu tehnilise progresssektiooni eimees, mehaanika teaduskonna parteibüroo sekretär ja Tallinna Inseneride Nõukogu presiidiumi esimees asetäitja.

Töökaaslaste seas on juubilar hinnatud kui hea organisatsiooniasjalik ja alati abivalmis kolleeg. Eriti hinnatav aga on, et ta suudab mõnusa huumori ja sõnaga leida lahenduse ka keerukamais ja raskemais olukordades.

Soovime juubilarile tugev tervist ja jätkuvat indu õppe- ja teaduslikuks tööks!

KOLLEEGID

«Lõpuni professionaal ehk tööajakirjanik.» Joonistas IV kursuse energetik Mihkel Viese, kel algab jätkub mõtet, pisut tuksi ja paberit.

• Nemad hoolitsevad «TP» nekeelsete numbrite ilmumise eest. Igor Zukovets (paremal) Sergei Kossitšenko.

DISKOKLUBI AVAB
6. mail kell pool kaheksa õhtul kutsume muusikahuvilisi «Evasse»
DISKOKLUBI
avaõhtule.

Avaldame siirast kaastunnet Svetlana Kozlovale
EMA
surma puhul.
KÜ-41

Vastutava toimetaja aset. M. RANDVEER

«Таллинский политехник», Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института.

Trükikoda «Ühiselu»,
Tallinn, Pikk 40/42.

Hind 2 kop.

Tellimise nr. 965

MB-03280